

nutím či opatřením konečným, nevyčerpav tedy přípustné opravné prostředky řízení správního, přímo stížnost u nss-u.

Bylo proto stížnost tu odmítnouti podle § 5 zák. o ss, aniž se mohl nss zabývatí otázkou, byla-li by stížnost přípustna s hlediska § 3 a) zák. o ss a § 105 úst. listiny.

Č. 11.301.

Pozemková reforma. — Řízení před nss-em: * Stížnost na nss do rozhodnutí stpú-u, vyřizujícího rozklad do platebního rozkazu vydaného podle § 8 zák. č. 93/1931 Sb., je podle §§ 3 a) zák. o ss a 105 ústav. listiny nepřipustná.

(Nález ze dne 23. května 1934 č. 10.429.)

Prejudikatura: srov. Boh. A LXXII/31 konfl.

Věc: František Š. v S. proti státnímu pozemkovému úřadu o náhradu nákladů na novou úrodu.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřipustnost.

Důvody: Platebním příkazem ze 14. ledna 1932 přikázal stpú st-li podle § 8 zák. č. 93/31 Sb., aby nedoplatek přídělové ceny za přidělený mu zbytkový statek S. v částce 188.236 Kč s 5% úroky od 1. ledna 1932 pod následky exekuce zaplatil do 30 dnů po doručení tohoto příkazu, a doložil, že příkaz ten je rozhodnutí konečné a že lze proti němu podat pouze rozklad ve lhůtě 30 dnů po jeho doručení.

Nař. výměrem nevyhověl stpú podanému rozkladu, shledav jej věcně neodůvodněným, a prohlásil, že proto trvá na onom platebním rozkaze v plném jeho obsahu.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Nss v dosavadní své judikatuře stál a stojí i dnes na stanovisku, že stpú při přidělu zabrané půdy vystupuje jen jménem státu jako strany, která přenechává zabranou půdu přidělci jako druhé smluvní straně. Vyslovil proto, že ve věci přidělu jde o soukromoprávní poměr mezi státem a osobou, které půda byla přidělena. K tomuto právnímu nazírání přiklonil se i senát pro řešení konfliktů kompetenčních ve svém rozsudku Boh. A LXXII/31 konfl. Podle těchto právních názorů bylo pak judikováno, že stpú překročil pravomoc danou mu zákony o provádění pozemkové reformy vydanými, jest-li proti přidělci půdy vydal platební rozkaz, ukládající zaplacení nedoplatku přídělové ceny pod pohružkou exekuce, když tedy vystupoval jako úřad judikující, ač mohl a měl učiniti pouhé prohlášení jako smluvní strana.

Judikáty tohoto obsahu týkaly se vesměs platebních rozkazů, vydaných stpú-em před účinností zák. č. 93/31 Sb. Zákon ten dává v § 8 stpú-u právo, aby uložil povinným osobám platebními příkazy zaplacení nedoplateků přídělových cen a uvedených tam určitých náhrad do 30 dnů ode dne doručení platebního příkazu. Podle tohoto paragrafu tvoří platební příkaz takový titul exekuční pro soudní exekuci, nebyl-li proti němu včas podán rozklad u stpú-u nebo byl-li rozklad zamítnut.

Z toho se podává, že ode dne účinnosti cit. zákona stpů je oprávněn stran nedoplatků přídělové ceny a náhrad v § 8 uvedených vydávati platební příkazy a rozhodnutí o rozkladech podaných na tyto platební příkazy. Obojí jsou právní moci schopná. Vydá-li stpů platební příkaz podle § 8 zák. č. 93/31 Sb., nebo vyřizuje-li rozklad proti takovému platebnímu příkazu podaný, nečiní pouhé prohlášení jménem státu jako strany, nýbrž vystupuje jako úřad judikující a vydává výroky právní moci schopné, které jsou i vykonatelné. Nemá tedy stížnost pravdu, tvrdí-li, že žal. úřad dopustil se nezákonnosti a překročil pravomoc zákony o pozemkové reformě mu danou, když proti st-li vydal platební rozkaz, resp. výměr, ukládající mu zaplacení určitého nedoplatku přídělové ceny pod exekucí.

Platební příkaz vydaný podle § 8 cit. zák., který podle pozitivního předpisu v Šu tom obsaženého, tvoří — nebyl-li úspěšně naříkán rozkladem — titul exekuční, je aktem vrchnostenským, rozhodnutím či opatřením správního úřadu, jímž stpů nepochybně je. Platebním příkazem tím ukládá stpů tomu, proti němuž příkaz ten byl vydán, aby sumu v něm uvedenou pod exekucí zaplatil. Jím se tedy individuální právní situace autoritativně určuje. Je ovšem platební příkaz takový naříkatelný, a to rozkladem, který je podati u stpů-u. Rozhodnutí o rozkladu je pak rozhodnutím konečným, v řízení správním již nenaříkatelným, ježto ani zák. č. 93/31 Sb., ani zákon o stpů-u dalšího opravného prostředku řádného straně nepřiznává. Rozhodnutí vydané podle § 8 zák. č. 93/31 Sb. o rozkladu tam zmíněném je, stejně jako platební příkaz, rozhodnutím, týkajícím se nedoplatku přídělové ceny, resp. nároků vzniklých stpů-u při provádění přídělu zabrané půdy. Poměr, který přídělem pozemků státem zabraných vzniká mezi přídělcem a stpů-em jménem státu příděl provádějícím, je však, jak svrchu uvedeno, poměrem soukromoprávním. Na právní povaze tohoto poměru nebylo podle názoru nss-u nic změněno ani zák. č. 93/31 Sb.; § 8 tohoto zák. dal jen stpů-u právo, aby způsobem právní moci schopným ukládal povinným (t. j. přídělcům) zaplacení nedoplatků přídělových cen a určitých náhrad, majících základ v přídělu, jenž je poměrem soukromoprávním.

Pak jde však o případ, jaký má na mysli § 105 úst. listiny, totiž o případ, kde úřad správní podle zákona o tom vydaného rozhoduje o nároku soukromoprávním. V takovém případě však podle cit. paragrafu jest straně, rozhodnutím tím dotčené, po vyčerpání opravných prostředků dovolati se nápravy pořadem práva. Proto je kognice nss-u ve věcech stížností, podaných do rozhodnutí stpů-u vydaných o rozkladu podaném proti platebním příkazům vydaným stpů-em podle § 8 zák. č. 93/31, vyloučena podle § 3 a) zák. o ss.

Č. 11.302.

Z n á m k o v é p r á v o: »Zaměnitelná podoba« dvou známek ve smyslu § 3 známkové novely z roku 1895.

(Nález ze dne 23. května 1934 č. 10.513.)